



new politics 3

โดย อาจารย์สุติน ชาวหินฟ้า
สาขาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก



ปรัชญาการเมืองใหม่ (Politics Philosophy)

สังขารธรรม (Formative Phenomena)

ระดับสังขารธรรม

ประเภท (มีชีวิต-ไม่มีชีวิต)

ธาตุ / สสาร (mass)

ดิน วัตถุ (material)

พืช (organism)

พืช (plant)

เดรัจฉาน (wildness)

สัตว์ (animal)

ปุถุชน - มนุสโส (homo sapiens)

คน - มนุษย์ (human)

เทพ (super maning / goodness)

เทพ - พระเจ้า (God)

ธรรม (integrity / being nothing)

ธรรม (darma)



ธาตุ mass

องค์ประกอบ : ของ**แข็ง** + ของ**เหลว** + อุณหภูมิ +
อากาศ + ช่องว่าง
= ธาตุทั้ง 5 (ดิน, น้ำ, ไฟ, ลม, อากาศ)

คุณลักษณะ : สสาร + พลังงาน
= (Mass + Power)

พีชชะ (Organism)

องค์ประกอบ: **ธาตุทั้ง 5** +
อาหาร (food)

คุณลักษณะ: **สสาร** + **พลังงาน** + **กริยา**
mass + power + action



เดรัจฉาน (Wildness)

องค์ประกอบ: ธาตุทั้ง 5 +

อาหาร + ภูตตะ
(รู้สึก-รับรู้)

คุณลักษณะ: สสาร + พลังงาน + กริยา + กรรม + วัฏฏะ

mass + power + action + motion + eternity



ปุถุชน - มนุสโส (Homo Sapiens)

องค์ประกอบ: ธาตุทั้ง 5 +

อาหาร + ภูตะ + ปาณะ + กิเลส (ดูร้าย)
(รู้สึก-รับรู้) (พลังฉลาด)

คุณลักษณะ: สสาร + พลังงาน +

กิริยา + กรรม + วิบาก

mass + power + action + motion + effect



เทพ (Super Maning / Goodness)

องค์ประกอบ: ธาตุทั้ง 5 +

อาหาร + ภูตะ + ปาณะ + ภพ (สวรรค์)
(รู้สึก-รับรู้) (พลังฉลาด)

คุณลักษณะ: สสาร + พลังงาน +

กิริยา + กรรม + วิบาก

mass + power + action + motion + effect



ธรรม (Integrity - Being nothing)

องค์ประกอบ: ธาตุทั้ง 5 +

อาหาร + ภูตตะ + ปาณะ + สญญตา
(รู้สึก-รับรู้) (พลังฉลาด)

คุณลักษณะ: สสาร + พลังงาน +

กิริยา + กรรม + กาละ

mass + power + action + motion + time





ระดับความกล้าหาญทางจริยธรรม

“กล้าเลือกข้างคนดี
กล้าบีฑาคนชั่ว
กล้ารวมขั้วนักปราชญ์
กล้ายื่นหยัดทำงานฟรี
กล้ามีน้อยแต่ให้มาก
กล้าฝืนความอยากใคร่
กล้าฝีกใจให้อดทน
กล้าตั้งตนอยู่บนความลำบาก”



จริยธรรม 9:

- (1) จริง
- (2) ประโยชน์สุข
- (3) ถูก
- (4) ดี
- (5) ศิลปะ
- (6) สาระ
- (7) เทียงธรรม
- (8) เหมาะควร
- (9) หมด

เท็จ
โทษทุกข์
ผิด
ชั่ว
อนาจาร
ไร้สาระ
ลำเอียง
ไม่เหมาะสม
เหลือ



หลักธรรมาภิบาล ของการเมืองใหม่

เกณฑ์กายภาพ (physical)

เกณฑ์จิตภาพ

1. จริ่ง	เท็จ	←	5. ศิลปะ	อนาจาร
2. ประโยชน์สุข	โทษทุกข์	←	6. สาระ	ไร้สาระ
3. ถูก	ผิด	←	7. เทียงธรรม	ลำเอียง
4. ดี	ชั่ว	←	8. เหมาะควร	ไม่เหมาะสม
9. หมด			เหลือ	

"ความเป็นกลาง คือ ความพอเหมาะ พอดี"

ความขัดแย้ง กับ ความเป็นกลาง

โครงสร้างความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง คือ
สาเหตุของความขัดแย้ง และความรุนแรง

ความรุนแรงทางสังคม การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายจิตใจ การทำร้ายทาง
เพศ และการทอดทิ้งเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ

ความรุนแรงทางการเมือง



ความขัดแย้ง กับ ความเป็นกลาง

คนที่วางตัวเป็นกลาง ท่ามกลางความขัดแย้ง เพราะ-

[X] **ข้อมูลข่าวสารบกพร่อง:**

-ไม่รู้จักจริง -ไม่ได้รับข้อมูล -ไม่ยอมรับข้อมูล

[X] **กลัว** (ภยากคติ):

-ขลาดกลัว -เกรงใจ -เกรงอิทธิพล -กลัวเสียผลประโยชน์
-นิยมระบอบบทักษิณ แต่ไม่ต้องการขัดแย้งกับคนที่ตนเองรัก

คนที่ตนเองนับถือ

[X] **เป็นบ้า:**

ช่วยกันคิดหน่อย

ช่วยบอก คุณสมบัติ คุณลักษณะ
ของ

“ความเป็นกลาง”



ความขัดแย้ง กับ ความเป็นกลาง

ความเป็นกลาง คือ

ความสมดุลย์ ระหว่าง วัตถุและนาม กายกับจิต เปลือกกับแก่น
ปริมาณกับคุณภาพ สัจจะกับสมมุติ

ความเป็นกลาง คือ

ความชัดเจน โปร่งใส ดุจหงายของที่คว่ำ ทำที่มืดให้สว่าง
ชักของลึกให้ตื้น ตื่นจากความหลับ

ความเป็นกลาง คือ

การมีสุขภาวะที่สมดุล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์
และสังคม



ความขัดแย้ง กับ ความเป็นกลาง

ความเป็นกลาง คือ
การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากเลวไปสู่อดี จากการเอาเปรียบ
ไปสู่การเสียสละ จากไร้สาระไปสู่สาระ

ความเป็นกลาง คือ
การลดความรุนแรง (Violence) ไปสู่อหิงสา (Nonviolence)
จนเกิด อโหสิ (Peace)





ความเป็นกลาง คือ

ให้โอกาสคนดีได้มีอำนาจ เพราะ "คนดี" ย่อมสร้าง "ระบบดี" ระบบดี จะส่งเสริมให้คนดี ได้มีโอกาสทำดีมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ป้องปรามคนเลว ให้ทำเลวยากขึ้น หรือไม่มีโอกาสทำเลวเลย

ความเป็นกลาง คือ

การเดินทางไปสู่ ดี ถูก จริง ประโยชน์ คุณค่า ศิลปะ สาระ เหมาะ
ควร สุนทรียตา

ดอกหญ้า แห่งความพอเพียง

(๑)

แม้เป็นเพียง ดอกหญ้า ด้อยค่านัก
ไม่สูงศักดิ์ เทียมเท่า เหล่าพฤษชา
ยอมให้คนเหยียบย่ำ หน้าอุรา
ด้อยราคา น้อยคุณค่า น่าขำใจ

(๒)

ถึงเป็นเพียง ต้นหญ้า ก็อารี
มวลชีวิต ล้วนมีค่า ได้อาศัย
ปกป้องแดด แดดเผา ราวเปลวไฟ
แผ่นดินให้ ชุ่มชื้น ผืนพนา

(๓)

อย่าดูหมิ่น คนสิ้นทรัพย์ "ไม่นับญาติ
ด่วนตัดขาด มิอาจ ปรารถนา
เป็นคนจน แต่ใจ สูงเสียดฟ้า
เป็นดอกหญ้า ฟ้าสิริ อยู่ในใจ

(๔)

ก็เป็นเพียง ต้นหญ้า รู้ค่าตน
มั่นได้เกิด เป็นคน พ้นเหลวไหล
คือ "ไม่พิก ไม่เพียร ไม่อาลัย"
ทำดีไป ให้โลกรู้ "อยู่พอเพียง".

ของดีก่อนจาก ของฝากก่อนลา

(๖)

“ทุกข์” มีไว้ให้ “เห็น” มิใช่มีไว้ให้ “เป็น”

“สุข” มีไว้สำหรับ “เป็น” แม้จะ ไม่เห็น

“ทุกข์” คือ **ต้นทุน** ในการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหา

“สุข” คือ **กำไร** ที่ได้รับจาก การแก้ปัญหา

ทั้ง ทุกข์ และ สุข เป็นเพียง “**ความรู้สึก**” ที่เห็นได้ และ เป็นจริง
แต่ “**ความรู้สึก**” เป็น อารมณ์ที่ **แปรปรวน**

การกำจัด “**อารมณ์แปรปรวน**” เสียได้ คือ “**สมาธิ**”
ดังนั้น “**สมาธิ**” จึงปราศจาก ทั้ง **สุข** และ **ทุกข์**.